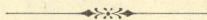

Той отрѣзаль отъ голѣмия кжсъ една малка часть и ѣ изяль. Нъ сега пѣкъ тази часть останѣла пѣ-малка отъ другата и той отрѣзаль и отъ неж една часть и ѣ изяль. Това направиль пѣтникѣтъ нѣколко пѣти: той рѣзаль частички ту отъ едната часть, ту отъ другата и продължаваль да ги яде.

— Ахъ, не дѣлѣте вече тѣй, казалъ най-послѣ пѣ-голѣмиятъ братъ. Дайте пѣ-добрѣ на брата ми пѣ-голѣмата часть, инакъ нѣма да остане нищо за насъ.

— Ето това е хубаво, казалъ пѣтникѣтъ; ето ви дѣлѣтъ части отъ симита и той ги подалъ на момчетата. Менѣ ми е много приятно сега, като ви виждамъ, че станѣхте тѣй умни.

Иванъ М. Вазовъ.

Ирѣзъ 1851 год. се е родиль въ Сопоть (Карловска околия) българскиятъ най-виденъ писатель *Иванъ Минчовъ Вазовъ*. Изначало той се е училь въ родния си градъ, понапоконъ е билъ испратенъ да се учи въ Калоферъ и най послѣ въ Пловдивската гимназия. На Вазова не било достатѣчно ученето въ училището и той допълняль знанията си съ прочитъ. На деветнадесетата си година вече Вазовъ е почнѣль и самъ да пише. Отъ тогава и до днесъ —